

Klimat- och näringslivsdepartementet
103 33 Stockholm

Ert dnr KN2023/03699
Vårt dnr R-2023-41

Malmö den 1 november 2023

REMISSVAR: Remiss av EU-kommissionens förslag till revidering av avfallsdirektivet (2008/98/EG)

Avfall Sverige är kommunernas branschorganisation inom avfallshantering. Det är Avfall Sveriges medlemmar som ser till att avfall tas om hand och återvinns i landets alla kommuner. Vi gör det på samhällets uppdrag: miljösäkert, hållbart och långsiktigt. Vår vision är "Det finns inget avfall". Vi verkar för att förebygga att avfall uppstår, att mer återanvänds och att det avfall som uppstår återvinns och tas om hand på bästa sätt. Kommunerna och deras bolag är ambassadör, katalysator och garant för denna omställning.

Avfall Sverige bildades redan 1947 och har omkring 400 medlemmar. Avfall Sveriges medlemmar är kommuner, kommunalförbund, kommunala bolag och kommunala regionbolag inom avfall och återvinning. Deras kunder utgör Sveriges invånare och en stor del av näringslivet. Genom medlemmarna representerar Avfall Sverige Sveriges befolkning. I Avfall Sverige ingår, som associerade medlemmar, cirka 150 tillverkare, konsulter och entreprenörer aktiva inom avfallshantering.

1. Förslagets koppling till Avfall Sveriges generella ståndpunkter

Avfall Sveriges årsmöte har fastställt ett antal ståndpunkter som är vägledande för Avfall Sveriges ställningstaganden och åtgärder för att utveckla avfallshanteringen och kommunernas roller.

Avfall Sverige anser att avfallshanteringen är en väsentlig del av samhällets infrastruktur och att avfallshanteringen ska ge god och behovsanpassad service för medborgare och verksamheter. Avfall Sverige anser att producenterna ska ha ansvar för utformning av alla de produkter som sätts på marknaden och att avfallshierarkin följs.

Avfall Sverige anser att producenterna ska ha det fulla ekonomiska ansvaret för produkter som omfattas av producentansvaret. När det gäller insamling av textilavfall finns det skäl att titta på hur

ansvaret är fördelat när det gäller andra producentansvar, förslagsvis på det sätt som sker avseende elavfallet med kommunen som uppdragstagare för producentansvarsföreningen.

I relation till Avfall Sveriges vision ”Det finns inget avfall” – dvs. att så mycket avfall som möjligt ska förebyggas och återanvändning ska främjas samt avfall så långt som möjligt ska användas som en resurs ser Avfall Sverige generellt positivt på ett producentansvar för textil.

2. Sammanfattning

- Avfall Sverige välkomnar ett producentansvar för textil, men har en del synpunkter angående utformningen av ett producentansvar.
- Det är Avfall Sveriges bedömning att omfattningen av förslaget är bredare än det textilavfall som utgör kommunalt avfall och sådant avfall från hushåll, vilket Avfall Sverige välkomnar. Det behöver dock i regleringen säkerställas att ett producentansvar innefattar alla källor av textilavfall.
- Avfall Sverige anser att det är angeläget att förslaget om producentansvar tydligt kopplar till EU:s kommande krav på producenterna i bl.a. ekodesignförordningen, green claims-direktivet och right to repair-direktivet, så att hela kedjan av en hållbar textilanvändning hänger ihop och att alla steg i produktionen beaktas inklusive förebyggande, återanvändning, förberedelse för återanvändning och materialåtervinning.
- Avfall Sverige vill framhålla vikten av ett väl och rätt reglerat producentansvar där producenterna fullt ut täcker kostnaderna för de åtgärder som kommer att åligga dem.
- Det är en stor brist att textilier som har tillverkats innan direktivet har antagits inte föreslås innefattas i kraven på producentansvarsorganisationerna.
- En annan viktig fråga på EU-nivå är de förslag om förbud mot destruktion av osålda varor som bereds. Det är mycket viktigt att textilier innefattas i sådana krav.
- Regleringen behöver tydliggöra att även textilsavfall från exempelvis tillverkning och reparation innefattas. I annat fall skulle sådana strömmar falla utanför producentansvaret.
- Avfall Sverige anser inte att det finns skäl att exkludera mindre producenter från producentansvaret.
- Det är angeläget att den viktiga roll som frivilligaktörer har idag när det gäller att främja återanvändningen av textil inte hämmas genom ett producentansvar.
- Relationen mellan producentansvariga organisationer och frivilligaktörer behöver tydliggöras i relation till ett reglerat producentansvar.

- Avfall Sverige anser inte att det är rimligt att insamlade textilier måste gå igenom på den plats där textilen samlas in i syfte att sortera ut oönskad eller nedsmutsad textil.
- Det behöver tydliggöras att textilavfall i första hand ska gå till förberedelse för återanvändning och i andra hand till materialåtervinning.
- Avfall Sverige välkomnar i sig mål om minskad mängd matavfall. Det är bra att hela kedjan från primärproduktion, processande och tillverkning, handel och annan distribution av mat i restauranger och serviceverksamheter liksom hushåll anges.
- En viktig fråga är om EU-kommissionen med "food waste" avser matavfall i stort eller om det bara är det onödiga matavfallet, det vill säga matsvinnet (livsmedelsavfallet som hade kunnat ätas upp), som åsyftas. Begreppet behöver definieras tydligt i lagstiftningen.
- Avfall Sverige välkomnar krav på medlemsstaterna att se över och anpassa programmen för förebyggande av uppkomsten av matavfall.
- Avfall Sverige lämnar ett antal detaljkommentarer till föreslagna artiklar.

3. Bakgrund

Det är viktigt att parallellt med förhandlingarna om ett producentansvar för textil föra en nära dialog med berörda aktörer i hela textila värdekedjan. Inte minst mot bakgrund av det, i värsta fall långa, tidsintervall som genomförandet av de förslag som nu bereds inom EU och de föreslagna nationella kraven om ansvar för separat utsortering av textil som föreslås träda i kraft den 1 januari 2025. Det är därför viktigt att den infrastruktur för insamling av separat utsorterad textil och materialåtervinning som kommer att behöva byggas upp så långt som möjligt kan nyttjas även inom ramen för ett kommande producentansvar.

Avfall Sverige vill framhålla vikten av ett väl och rätt reglerat producentansvar. För god effekt krävs bland annat harmoniserade krav avseende differentierade producentavgifter för producenter och importörer av textil, i syfte att främja de material och produkter som har minst miljöpåverkan och störst potential till resurshushållning och cirkularitet. Det krävs också effektiva sanktionsregler för bristande efterlevnad av producentansvaret.

En annan aspekt är vikten av att ett kommande producentansvar inte bara blir ett kostnadsansvar där producenterna genom att leva upp till sitt finansiella ansvar betalar för återvinningen utan att producentansvaret rent faktiskt får effekt när det gäller substitution och förebyggande av textilavfall. Det är därför angeläget att förslaget om producentansvar tydligt kopplar till krav i t.ex. ekodesignförordningen, green claims-direktivet och right to repair-direktivet om krav på design, re-make/re-design och reparation för producenterna, innan det kan bli frågan om att textil hanteras som avfall. Det är vidare angeläget att

producentansvaret, när det gäller producenternas operativa och finansiella ansvar, inte begränsas till att textilen ska cirkulera i ett visst antal loopar, eftersom det i så fall inte innebär ett fullt förlängt legalt och ekonomiskt producentansvar. En risk med en sådan begränsning är dessutom att hantering och kostnader förs över till andra avfallsinnehavare såsom t.ex. kommunen under 15 kap. 20 § miljöbalken och övriga avfallsinnehavare under 15 kap. 11 § miljöbalken.

När det gäller förslaget om producentansvar för textil ser Avfall Sverige det som mycket viktigt att Sverige i förhandlingarna tar avstamp i de producentansvar som redan är reglerade och den erfarenhet som finns t.ex. producentansvaret för elavfall, dock med bättre reglering för att åstadkomma en hög grad av förberedelse för återanvändning.

4. Generella kommentarer

4.1 Producentansvarets omfattning

Det är en stor brist att textilier som har tillverkats innan direktivet har antagits inte föreslås innefattas i kraven på producentansvarsorganisationerna. Detta innebär för svensk del att en stor del av det operativa och finansiella ansvaret för sådana textilier under en lång tid fortsatt kommer att hamna på kommunen (taxekollektivet och skattebetalare). Det kommer dessutom att vara näst intill omöjligt att avgöra huruvida en produkt är tillverkad innan direktivet har trätt i kraft. Avfall Sverige anser därför att det i direktivet behövs en reglering som, i enlighet med principen om att förorenaren betalar, även innefattar sådant textilavfall som har satts på marknaden innan det träder i kraft.

4.2 Vikten av ett tydligt reglerat producentansvar

I EU-kommissionens förslag anges det att producenterna ska täcka kostnader för hanteringen av textilavfall, vilket enligt EU-kommissionen också kommer att skapa incitament för producenterna att minska sitt avfall och att öka cirkulariteten av textilprodukter genom att från början designa bättre produkter. Det är bra att EU-kommissionen föreslår att utsortering för återanvändning ska prioriteras och det som inte kan återanvändas ska materialåtervinnas i första hand.

Detta är dock inte tillräckligt om förebyggande och återanvändning av textilavfall ska få högsta prioritet, vilket det behöver få i enlighet med resurshushållningsprincipen och EU:s avfallshierarki. Utöver det är de pågående regleringarna avseende ekodesign och "Right-to-repair" viktiga i relation till textilavfallet. Tydliga kriterier bör anges när materialåtervinning kan godtas i stället för åtgärder för återanvändning (jämför exempelvis 3 kap. 16 § avfallsförordningen, 2020:614).

4.3 Angående producenternas kostnadsansvar

Enligt EU-kommissionen innebär förslaget att producenterna blir fullt kostnadsansvariga för hela livscykeln för textilprodukter och en hållbar hantering av textilier. Utan en tydligare reglering som tydliggör innebörden av ett förlängt ekonomiskt producentansvar för textil (Extended Producer Responsibility, EPR) finns det dock en risk för att ett producentansvar för textil endast kommer att innebära att producenterna kommer att ersätta kostnaderna för hanteringen av textil som avfall men inte finansiera åtgärder för att efterleva substitutionsprincipen, öka hållbarheten av textil genom

verkställande av resurshushållningsprincipen samt främja förebyggandet och återanvändningen av textil.

Avfall Sverige instämmer inte i vad EU-kommissionen anger angående att *“EPR schemes have been successful in improving the management of waste from several products, such as packaging, batteries, and electric and electronic equipment. Producers will cover the costs of management of textile waste, which will also give them incentives to reduce waste and increase the circularity of textile products – designing better products from the start.”*

Just avseende nämnda aspekter finns det brister när det gäller befintliga producentansvar, vilket inte minst producentansvaret för plastförpackningar tydligt visar. Ett producentansvar för textil behöver därför regleras på ett sätt som innebär ett *heltäckande* ansvar för produkten från produktionen, via reparation eller re-make till dess att produkten har blivit avfall och har återvunnits.

4.4 Förbud mot destruktion av osålda varor

En annan viktig fråga på EU-nivå är de förslag om förbud mot destruktion av osålda varor som bereds. Det är mycket angeläget att textilier innefattas i sådana krav. Det är också viktigt att förbudet mot destruktion även innefattar det led när textilier har sorterats ut för återanvändning, men där de av olika skäl sedan inte kan avsättas för återanvändning. Där behöver i första hand förberedelse för återanvändning och ”re-design/re-make” komma i fråga. För att detta ska få effekt krävs det tydliga lagkrav. Det behöver läggas ansvar på producenterna för detta. Det finns annars en risk att producenter lämnar osålda textilier till handeln för återbruk (exempelvis näthandel), som lämnar vidare osålda varor till ideell sektor, som i sin tur lämnar vidare sina osålda varor som avfall. På det sättet kan den ohållbara textilhandeln fortsätta med fler steg, men med fortsatt ökande avfallsmängder att hantera.

Det behöver därför övervägas att införa en separat bestämmelse i avfallsdirektivet, som innebär att även osåld textil innefattas i producentansvaret och att sådan textil ska hanteras i enlighet med avfallshierarkin.

4.6 Administrativa kostnader (rapportering, registerhantering, administrativa rutiner för export, information till konsumenter etc.)

När det handlar om sådant textilavfall som utgör kommunalt avfall är det viktigt att det regleras att producenterna har ett operativt och finansiellt ansvar för rapporteringen av statistik avseende textilavfall som utgör kommunalt avfall samt avseende annan rapportering. Detsamma gäller avseende information till hushållen.

4.8 Utpökade producenter och att mikroföretag (med färre än 10 anställda) exkluderas?

Avfall Sverige anser inte att det finns skäl att exkludera mindre producenter. De har samma möjlighet att föra vidare kostnader för producentansvaret till slutkonsumenten via avgifter på textilien. Som exempel kan nämnas att utvecklingen av AI innebär att mindre företag med få anställda kan hantera stora mängder textilier.

4.9 Konsekvenser av kravet att inkludera frivilligorganisationer i hanteringen av textil och textilavfall

Det är viktigt att den avgörande roll som frivilligaktörer har idag när det gäller att främja återanvändningen av textil inte hämmas genom ett producentansvar. Dessa aktörer är ofta de som har kunskap om vilken textil som har en efterfrågan för återanvändning eller re-make respektive vilken textil som inte har det. Utan frivilligaktörernas viktiga verksamhet när det gäller att främja återanvändning av textil finns det en mycket hög risk för att det primära fokuset blir materialåtervinning av textilavfall, så som är fallet med övriga producentansvar idag.

I förslaget anges uttryckligen välgörenhetsorganisationer (dvs. detsamma som frivilligaktörer här ovan). Avfall Sverige saknar dock andra återbruksaktörer än välgörenhetsorganisationer i förslaget, såsom Sellpy, Blocket, Returhuset och motsvarande. Denna typ av företag och plattformar har också en viktig roll att fylla i att främja återanvändningen av textil och att skapa hållbara affärsmodeller.

Det är dock viktigt att säkerställa att producenter inte kan undkomma ansvar genom att överföra ansvar för genomförandet till återbruksaktörer och parallellt fortsätta med att sätta allt fler produkter på marknaden genom en fortsatt överproduktion.

5. Specifika kommentarer

5.1 Textil

Separat artikel om förebyggande av textilavfall

Efter livsmedel, boende och transporter är textilprodukter den fjärde största källan när det gäller negativ miljöpåverkan. Precis som vad som föreslås när det gäller matavfall föreslår Avfall Sverige att det läggs till en separat artikel med innebörden att avfallsförebyggande av textilavfall är den högsta prioriteten.

Artikel 22a, 1

I förslag till artikel 22a.1 i EU-kommissionens förslag till reviderat avfallsdirektiv anges följande i den engelska språkversionen av förslaget, COM(2023)420 final:

Member States shall ensure that producers have extended producer responsibility for household textile products, articles of apparel, clothing accessories and footwear, apparel and clothing accessories listed in Annex IVc (“textile, textile-related and footwear products”) that they make available on the market for the first time within the territory of a Member State, in accordance with Articles 8 and 8a.

EU-kommissionens förslag innebär att medlemsstaterna ska införa producentansvar för *hemtextil, klädesplagg, textilaccessoarer och skodon och ytterligare plagg och accessoarer listade i en bilaga (bilaga IVc), som sätts på marknaden första gången i en medlemsstat.*

”Household textile products” ska närmast översättas som ”hemtextil”, vilket omfattar även andra källor än hushåll. Begreppet ska alltså inte anses avse endast hushållens textilier. Hemtextil återfinns till exempel i butiker som säljer gardiner och annan textil eller i klädaffärer. EU-kommissionens

förslag omfattar alltså inte bara sådana textilier från hushåll utan även motsvarande textilier från verksamheter, som äldreomsorg, restauranger, hotell, fängelser, skolor, butiker och grossister. Avfall Sverige uppfattar detta som att även textilavfall som inte är kommunalt avfall innefattas i omfattningen av förslaget, exempelvis från tillverkningsindustri, grossister och sjukvård. Det är i så fall bra eftersom det är viktigt att ett producentansvar för textilavfall blir heltäckande.

Avfall Sverige konstaterar att detta innebär att omfattningen är bredare än det textilavfall som utgör kommunalt avfall och sådant avfall från hushåll. Genom avgränsningen innefattas dock inte till exempel produktionsspill från textiltillverkning eller reparation eftersom det inte utgörs av hela klädesplagg och andra hela textilprodukter. Regleringen behöver tydliggöra att även textilspill från exempelvis tillverkning och reparation innefattas. I annat fall skulle sådana strömmar falla utanför producentansvaret. Däremot är det Avfall Sveriges bedömning att hela klädesplagg med mera som kasseras i tillverkningen eller hos grossister omfattas. Avfall Sverige välkomnar att skodon listade i bilaga (bilaga IVc) föreslås innefattas i kraven. Avfall Sverige anser också att det i direktivet ska regleras att producenterna har ett finansiellt ansvar för textilavfall som inte har sorterats ut från restavfallet – det skulle ge ett effektivt incitament för producenterna att genom exempelvis god konsumentservice medverka till att textilier inte läggs i restavfallet. Det behöver i regleringen säkerställas att ett producentansvar innefattar alla källor av textilavfall.

Avfall Sverige gör bedömningen att definitionen utelämnar vissa flöden av textilavfall med materialåtervinningspotential. Avfall Sverige anser att definitionen bör kompletteras med textila produkter som används utomhus, som till exempel väderskydd i form av kapell, markiser, vindskydd och tält, som inte innefattas i förslaget. Däremot kan vissa textila byggmaterial uteslutas tills vidare då miljövinsten är lägre för dessa.

Det är också viktigt att osålda och returnerade produkter, textilspill och annat textilavfall från tillverkning – som inte bedöms vara satt på marknaden och därför inte regleras i producentansvaret – regleras i ekodesigndirektiv i annan lagstiftning. Det är viktigt att motsvarande effekter uppnås av den regleringen som av den föreslagna regleringen om producentansvar för textil.

Artikel 22a, 2

Avfall Sverige avstyrker att EU-kommissionen ska ha mandat att besluta om delegerade akter i enlighet med artikel 38a när det gäller att ändra bilaga IVc till direktivet. Sådana beslut bör tas inom ramen för ett beslutsförfarande där medlemsstaterna involveras.

Artikel 22a, 4

Det är viktigt att det i bestämmelsen tydliggörs att utöver separat insamling för återanvändning och separat insamling för förberedelse för återanvändning ska nödvändig information innefattas i producenternas ansvar.

Artikel 22c, 3(a)

Vikten av textil återspeglar inte textilens miljöpåverkan och därför kan viktbaserade avgifter leda till bristande uppfyllande när det gäller vad som är en del av avsikterna med förslaget, det vill säga att producera så hållbara textilier som möjligt.

Beroende på genomförandetiderna för nu aktuell revidering av avfallsdirektivet och ekodesignkrav för textil kan det finnas behov av att i avfallsdirektivet införa en tillfällig reglering för miljöstyrande avgifter. EU-kommissionen borde ha till uppgift att definiera europeiska standarder för producentavgifterna i stället för att lämna detta till enskilda medlemsstater, så som har gjorts avseende förpackningsavfallet.

Artikel 22c, 5(a)

Förslaget att insamling av textil och textilavfall ska ske vid gemensamma insamlingsplatser är för detaljerat. Det ska vara upp till medlemsstaterna att avgöra hur insamlingen ska gå till. Inte minst eftersom det måste finnas en möjlighet att fortsätta med insamlingen i medlemsstaterna på det sätt som den byggs upp när det gäller kravet på separat insamling från och med år 2025.

Artikel 22c, 6a

Förslaget till bestämmelse är för långtgående genom att EU-kommissionen tar ställning till hur det operativa ansvaret för insamling av textilavfall ska organiseras generellt. Detta borde lämnas öppet för medlemsstaterna utifrån hur medlemsstaterna väljer att organisera ansvaret för insamling av avfall.

Artikel 22c, 5(i)

Det är viktigt att det i en bestämmelse tydliggörs att producentansvariga organisationer ska inrätta insamlingssystem för separat insamling av osålda textilier oavsett deras art, materialsammansättning, skick, namn, märke, varumärke eller ursprung i det medlemsland där de har lagrats. Utöver detta att det tydliggörs att osålda textilier ska hanteras i enlighet med avfallshierarkin.

Artikel 22c, 5 (ii)

Det är viktigt att det i en bestämmelse tydliggörs att producenter av textil, textilrelaterade produkter och skodon (enligt bilaga IVc) inte ska få använda osålda textilprodukter för att tillgodoräkna sig sina åtaganden inom återanvändning.

Artikel 22c, 8

Bestämmelsen behöver utvidgas till att inte endast beräkna mängden separat insamlat textilavfall i relation till insamlat blandat kommunalt avfall. Det är minst lika viktigt att statistik samlas in avseende annat textilavfall än sådant textilavfall som utgör kommunalt avfall. Statistiken kommer annars att bli missvisande.

I bestämmelsen behöver det läggas till att när det gäller vikten av textilavfall ska det handla om separat insamlat textilavfall.

Artikel 22c, 10

Det är bra att EU-kommissionen tydliggör att det åligger medlemsstaterna att den nationella regleringen inte hindrar medverkan av ideella hjälporganisationer och andra

återanvändningsaktörer. Avfall Sverige anser att artikeln ska kompletteras med lokala myndigheter, för det fall det skulle vara aktuellt med kommunen som aktör i insamlingen (oavsett formellt ansvar eller ej).

Artikel 22c, 11

Relationen mellan producentansvariga organisationer och frivilligaktörer behöver tydliggöras i relation till ett reglerat producentansvar. Är avsikten att frivilligaktörerna ska ha ett formellt operativt och finansiellt ansvar inom ramen för ett producentansvar eller ska de vid sidan av producentansvaret ha behörighet att samla in och förfoga över insamlat textilavfall? Det behöver i så fall sannolikt säkerställas att dessa aktörer också ersätts för den insamling och återvinning av textilavfall som de i så fall har behörighet att utföra.

Artikel 22c, 13

Avfall Sverige ser det som problematiskt att producenterna endast föreslås åläggas en skyldighet att informera slutanvändare av textil om hållbar konsumtion återanvändning och hur använd textil ska hanteras.

Det är viktigt och helt avgörande för ett fungerande producentansvar, att ett kommande producentansvar inte bara blir ett kostnadsansvar där producenterna genom att leva upp till sitt finansiella ansvar betalar för återvinningen utan att producentansvaret rent faktiskt får effekt när det gäller substitution och förebyggande av textilavfall.

Därför behöver det göras tydliga kopplingar till bl.a. ekodesignförordningen och right-to-repair-direktivet så att ansvaret blir heltäckande från början med tydliga krav på design, reparation och re-make innan det kan bli frågan om att textil hanteras som avfall. Ett informationskrav är därför inte tillräckligt.

Artikel 22c, 17

I bestämmelsen behöver också inkluderas mängden textilavfall som samlas in från det avfall som uppstår i ideella aktörers ("social enterprises") verksamhet när det gäller den textil som inte kan destinerats till återanvändning.

Artikel 22d, 1

Det behöver preciseras i artikeln att ansvaret avser de produkter som listas i bilaga IVc, när det gäller ansvaret för återanvändning samt förberedelse för återanvändning av sådana produkter när de har blivit avfall.

Artikel 22d, 2

Avfall Sverige anser inte att det är rimligt att kräva att insamlade textilier ska gås igenom på den plats där textilen samlas in (exempelvis på återvinningscentraler) i syfte att sortera ut oönskad eller nedsmutsad textil. Sådan hantering görs ofta bättre i ett senare led och det är också en bättre ordning eftersom producenterna ändå kommer att ha det formella ansvaret för behandlingen av insamlat textilavfall.

Artikel 22d. 3

Avfallsdefinitionen måste ytterst avgöra vad som utgör avfall och vad som inte utgör avfall. Bara för att textil är använd kan det inte generellt sättas likhetstecken med att textilen utgör avfall. Den föreslagna bestämmelsen kan därför inte så kategoriskt avgöra att all använd textil ska definieras som textilavfall – det skulle motverka den omfattande återanvändning som sker idag utan att produkterna blir avfall. En hänvisning bör i stället göras till den generella avfallsdefinitionen avseende vad som ska anses utgöra avfall och ej.

Med hänvisning till vad som har angivits ovan i avsnitt 4.4 är det lämpligt att det är i den här artikeln som det läggs till att krav som innebär att även osåld textil innefattas i producentansvaret och att sådan textil ska hanteras i enlighet med avfallshierarkin.

Artikel 22d. 4

Det behöver tydliggöras att textilavfall i första hand ska gå till förberedelse för återanvändning och i andra hand till materialåtervinning. Att bara hänvisa till avfallshierarkin är för vagt och säkerställer inte att allt textilavfall som kan förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas faktiskt kommer att gå till sådan hantering.

Förutsättningar för när förberedelse för återanvändning får avstås bör anges, exempelvis att när det inte är genomförbart eller inte ger fördelar som överväger nackdelarna enligt vissa angivna kriterier.

Artikel 22d. 5

I tillägg till vad som anges i artikeln angående att sorteringen av textilavfall ska bidra till textil för återanvändning och förberedelse för återanvändning bör det läggas till att lokal förberedelse för återanvändning och nätverk för återanvändning ska prioriteras. Detta ligger också i linje med principen om självförsörjning och närhet i avfallsdirektivet 2008/98/EG.

Artikel 22d. 6

Förutom analyser av restavfall i form av kommunalt avfall görs är det viktigt att sådana analyser görs av även annat avfall än kommunalt avfall i syfte att få information om hur mycket textilavfall som avfallet innehåller.

Förslaget till artikel behöver därför revideras till att innefatta alla strömmar av avfall så att en komplett uppföljning kan göras avseende innehållet av textilavfall i restavfall.

Artikel 22d. 8

Avfall Sverige välkomnar krav på att information ska åtfölja transporter av textilavfall. Det bör övervägas om sådan information bör registreras i ett centralt dataregister.

Även om frivilligorganisationer som samlar in textil i syfte att den ska återanvändas inte kommer att betala någon producentavgift bör även de ha krav på sig om viss registrering. Det skulle till exempel kunna handla om ett krav på att beräkna andelen textil som har

återanvänts inom medlemsstaten, hur stor andel som har skickats vidare till producentansvarsorganisationerna samt hur stor andel som har exporterats.

Ikraftträdande

Skälig tid måste ges för implementering av ett producentansvar för textil så att en övergång till ett producentansvar går att verkställa på ett tydligt och förutsebart sätt. Det är viktigt att det i EU:s beslutsprocess avseende EU-kommissionens förslag så snart som möjligt fastställs förslag om datum för ett ikraftträdande av förslagen.

5.2 Matsvinn

Det är viktigt att direktivet möjliggör att om t.ex. kommunerna ska åläggas krav för att verkställa de åtaganden som åläggs medlemsstaten Sverige när det gäller matsvinn, att staten kan finansiera sådana åligganden. Eftersom definitionen matavfall har utgått undrar Avfall Sverige om det med "food waste" avses livsmedelsavfall? Avfall Sverige anser att det är nödvändigt att det regleras en legaldefinition i det reviderade avfallsdirektivet.

Avfall Sverige anser att EUs reglering avseende matsvinn bör fokusera på matsvinnet (livsmedelsavfallet som hade kunnat ätas upp), per person och inte på allt matavfall.

Artikel 9a

Avfall Sverige välkomnar i sig mål om minskad mängd matavfall. Det är bra att hela kedjan från primärproduktion, processande och tillverkning, handel och annan distribution av mat i restauranger och serviceverksamheter liksom hushåll anges.

En viktig fråga är om EU-kommissionen med "food waste" avser matavfall i stort eller om det bara är det onödiga matavfallet, det vill säga matsvinnet, som åsyftas.

Det är viktigt att säkerställa korrekt mätning så att statistiken inte leder till olikheter mellan olika medlemsstater på grund av att olika metodik används för mätning.

Avfall Sverige har antagit ett mål som kommunerna frivilligt får ansluta sig till som handlar om att minska mängden rest- och matavfall med 25 procent till år 2025 jämfört med år 2015. Ökade ambitioner när det gäller minskat matsvinn ligger därför väl i linje med vad Avfall Sverige förordar.

Artikel 29a

Avfall Sverige välkomnar i sig krav på medlemsstaterna att se över och anpassa programmen för förebyggande av uppkomsten av matavfall.

För fortsatta kontakter i dessa frågor hänvisar vi till vår rådgivare för insamling och materialåtervinning jon.djerf@avfallsverige.se, till vår rådgivare för förebyggande av avfall Åsa Hagelin, asa.hagelin@avfallsverige.se till vår rådgivare för biologisk återvinning Angelika Blom, angelika.blom@avfallsverige.se eller till vår chefsjurist Sven Lundgren, sven.lundgren@avfallsverige.se, telefon 040-35 66 00.

Med vänlig hälsning,
Avfall Sverige

Lars Stjernkvist
Ordförande

Tony Clark
Vd